

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.III.37.538/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó előadó bíró, Dr. Bérces Nóra bíró, Dr. Farkas Katalin bíró, Dr. Kovács András bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője: dr. Szigetvári Marcell egyéni ügyvéd (cím2)

Az alperes: alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője: dr. Gyurcsók Judit kamarai jogtanácsos

A per tárgya: állatvédelmi bírság ügyében indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes, 12. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: a Fővárosi Törvényszék 2025. június 3-án kelt 32.K.701.047/2025/11. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a tulajdonosa a ... nevű, kuvasz fajtájú kutyának (a továbbiakban: eb).

[2] Az alpereshez 2024. december 2-án bejelentés érkezett arról, hogy az eb a felperes résztulajdonában álló, cím1 alatti ingatlanról (a továbbiakban: ingatlan) kiszökve üldözőbe

vette a sétáltató bejelentőt és annak két kutyáját. Az alperes 2023. október 15. és 2024. január 15. között ebösszeírást tartott, amelyről többféle módon tájékoztatta a lakosságot, ebtartókat, a felperes az ebösszeíráson adatszolgáltatást nem teljesített.

[3] A felperesnél 2025. január 7-én tartott helyszíni szemlén úgy nyilatkozott, hogy az eset azért fordulhatott elő, mert a telekszomszéd megbontotta a kerítést, így az eb oda átjutva juthatott ki a közterületre. A szükséges intézkedéseket megtette annak érdekében, hogy az eb ne tudjon kiszökni a későbbiekben. Az eljáró állatorvos szakvéleményében rögzítette a szemlén tapasztaltakat és az eb adatait, a tartási körülményeket, valamint a fajta jellemzőit.

[4] Figyelemmel arra, hogy a felperes a kerületi ebösszeíráson adatszolgáltatási kötelezettségének nem tett eleget, valamint nem megfelelően gondoskodott az ebnek az ingatlan területéről történő szökésének megakadályozása érdekében, az alperes 2025. január 31-én kelt XVII-40-3/2025. számú határozatával 900.000 forint állatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte. Kötelezte továbbá, hogy az ebtartás során az ingatlant övező kerítés állapotára kiemelt figyelmet fordítson annak érdekében, hogy az eb szökésének megakadályozásáról maradéktalanul gondoskodni tudjon.

[5] A felperes keresettel támadta az alperes határozatát.

A jogerős ítélet

[6] A törvényszék ítéletével a keresetet elutasította.

[7] Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81.§-val kapcsolatban a bíróság megállapította, hogy az alperes határozata tartalmazta mindazon tényeket, tényálláselemeket, amelyeket az alperes figyelembe vett és értékelt a döntéshozatal során. Így a bejelentés tartalmát, az ebösszeírással kapcsolatos adatokat, a helyszíni szemle megállapításait, a felperes ott tett nyilatkozatát, az állatorvos szakvéleményét. Határozat szerkesztési kérdés, hogy az alperes az egyes bizonyítékokat összefoglalóan, vagy azokat tényállásként elfogadva, szó szerint jeleníti-e meg. Az ismertetett bizonyítékok, illetve az alperes által rögzített adatokból megállapítható volt a tényállás, a felperes hivatkozása e tekintetben alaptalan volt.

[8] Az eb kiszökésével kapcsolatos kifogások vonatkozásában az eljáró bíróság megállapította, hogy ha az állat kiszökött, akkor objektív felelőssége keletkezik az állattartónak, az állatvédelmi bírság kiszabása indokolt. A felperes a perben ezen értelmezéssel ellentétes jogszabályt, bírósági gyakorlatot nem jelölt meg. Mindebből pedig az következik, hogy a tényállás tisztázása csak abban a kérdésben szükséges, hogy az eb kiszökött-e.

[9] Nem volt vitatott, hogy az eb a felperes ingatlanáról kiszökött, felügyelet és póráz nélkül tartózkodott közterületen. Nem volt jelentősége annak, hogy a szomszéd kerítésének a megbontása vezetett az eb kiszökéséhez.

[10] A bíróság megjegyezte, hogy a felperes által hivatkozott „leesés” eredményét tekintve megegyezik a kiszökéssel, így az erre történő hivatkozása alaptalan volt. Mindezekre tekintettel további körülmények vizsgálata, a tényállás további tisztázása nem volt indokolt, így sem a tényállás-tisztázási kötelezettség, sem pedig az ehhez kapcsolódó indokolási kötelezettség sérelme nem volt megállapítható.

[11] A bíróság álláspontja szerint azzal, hogy az eb felügyelet és a felperes kontrollja, szájkosár nélkül a közterületen tartózkodott a veszélyeztetés megvalósult.

[12] Mivel a felperes magatartása objektív felelősségen alapult, így a szakértői véleményben foglaltak irrelevánsak voltak az ügy szempontjából.

[13] A kerítés kapcsán az alperes jogszerűen kötelezte az felperest arra, hogy kiemelt figyelmet fordítson annak állapotára, a rendelkezés az ebtartás teljes idejére szól, ezért nem volt jelentősége annak, hogy a felperes az esetet követően egyébként végzett-e valamilyen műveletet a kerítéssel, elhárította-e a kialakult hiányosságot, hibát.

[14] Az ebösszeírás vonatkozásában rögzítette a bíróság, hogy nem volt vitatott, hogy a felperes az adatszolgáltatást nem teljesítette. Az alperes perben tett nyilatkozatai alapján legalább 5 féle módon hívta fel az ebtartók figyelmét az adatszolgáltatási kötelezettség tényére. A felperesnek mint ebtartónak a felelőssége a vonatkozó szabályok követése és a kötelezettségek teljesítése.

[15] A bizonyítékok csatolásával kapcsolatos kifogásokkal kapcsolatban az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az eljárás során a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyvben, valamint az arról értesítő végzésben is tájékoztatta az alperes a felperest, hogy az ügyiratokba betekinthez. Az Ákr. 76.§-a a bizonyítási eljárás befejezését követően írja elő az ügyfél értesítési kötelezettségét arra az esetre, ha erre korábban nem került sor. A felperes nem volt elzárva az iratok megismerésétől, a releváns iratokat (bejelentés) az eljárás során megismerte. Nem volt jelentősége annak, hogy az alperes nem küldte meg a felperes ingatlanának tulajdoni lapját, vagy az állatorvos szakvéleményét.

[16] Az erkölcsi felelősségre való hivatkozás súlytalan volt, figyelemmel arra, hogy a hatóság a jogi felelősséget vizsgálja.

[17] Az alperes az állatvédelmi bírságról szóló 244/1998. (XII. 31.) Korm. rendeletnek (a továbbiakban: bírságrendelet) megfelelően határozta meg annak értékét. A felperes által hivatkozott 23/2014. (VII.15.) AB határozatot nem lehet figyelembe venni, mivel az a speciális büntetőjogi dogmatikai kérdéseket (halmazat, összbüntetés) érintően foglalt állást. Jelen ügyben azonban az állatvédelmi bírság megállapítására hatósági eljárásban került sor.

[18] Figyelemmel arra, hogy bírságrendelet alaptörvény-ellenességét a bíróság nem látta fennállónak, így az Alkotmánybíróság megkeresése nem volt indokolt.

A felülvizsgálati kérelem

[19] Az ítélettel szemben jogszabálysértésre hivatkozással a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak megváltoztatását és az alperes XVII.40-3/2025. ügyiratszámú határozatának a közlésre visszamenőleges hatályú megsemmisítését. Másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárt bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[20] A felülvizsgálati kérelem befogadása körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont ab) és ad) alpontjaira, valamint b) pontjára hivatkozott.

[21] Kifejtette, hogy a támadott ítélet sérti a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4) és (5) bekezdéseit, mivel a törvényszék által megállapított tényállás az ügy lényegi kérdései tekintetében hiányos.

[22] Az eb kiszökésével kapcsolatban tényállást nem állapított meg, kizárólag a bejelentő bejelentésének tartalmát ismertetve. A felperes keresetében arra is hivatkozott, hogy az alperes határozata ebben a kérdésben tényállást nem tartalmazott, így nem állapítható meg a jogsértés, továbbá az sem, hogy fennállt-e más személy testi épségének a veszélye.

[23] Ennek elmulasztása kihatott az ügy érdemére, mivel nem lehet az alperesi határozat jogszerűségéről állást foglalni hiányos tényállás esetén.

[24] A felperes az Ákr. 76. §-ának megsértést is állította, mivel az alperes nem biztosította, hogy a felperes minden bizonyítékot megismerjen, a bizonyítási eljárás befejezését követően nem értesítette a felperest a bizonyítékok megismeréséről, vagy a bizonyítási indítvány előterjesztésének lehetőségéről. A törvényszék indoklásában nem tért ki arra, hogy az alperes nem küldte meg a felperes részére az ebnyilvántartásból lekért adatokat, az ebnyilvántartás és az ebösszeírás adatairól való összevetés eredményét, valamint a helyszíni szemlén készült fényképeket. E körben hivatkozott a Kúria Kfv.IV.37.263/2024/9. számú ítéletének [36] bekezdésére, amellyel ellentétesek az elsőfokú bíróság megállapításai.

[25] Az ebösszeírás vonatkozásában előadta, hogy a megállapított tényállás hiányos, mivel nem állapítható meg belőle az, hogy milyen módon tájékoztatták a lakosságot az ebösszeírási kötelezettségről. Ennek hiányában nem dönthető el, hogy a felperes jogsértést követett-e el, mivel nem állapítható meg, hogy volt-e tudomása az ebösszeírásról, valamint a tájékoztatás megfelelőségét sem lehet megállapítani.

[26] Azon hivatkozására, amely szerint az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 43. § (6) bekezdése lehetővé teszi az állatvédelmi bírság helyett kizárólag kötelezés alkalmazását, a bíróság ítéletében nem foglalkozott, ezzel az ügy érdemére kiható jogszabálysértést követett el. Ehhez kapcsolódóan utalt a Kúria Kfv.III.37.192/2024/7. számú ítéletére.

[27] A helyszíni szemle elrendeléséről szóló végzéssel kapcsolatban előadta, hogy a felperes nem tudhatta, hogy vele szemben az ebösszeírás tárgyában is eljárást folytatnak, mivel a tájékoztatóban más neve szerepelt és nem a felperesé.

[28] A törvényszék nem indokolta meg, hogy – szemben a felperes álláspontjával, amely szerint az állatvédelmi bírság nem objektív szankció – miként jutott arra a megállapításra, hogy az állat kiszökése esetén az állattartónak objektív felelőssége van, ezzel megsértette a Pp. 346.§ (5) bekezdését.

[29] Az alperes határozatában két, egymással össze nem függő jogsértést bírált el. A bíróság nem vizsgálta a felperes ezzel kapcsolatos kifogását, amely szerint az alperesnek lehetősége lett volna külön-külön jogkövetkezményeket alkalmazni a felperessel szemben, amelyek így enyhébb szankciókat is eredményezhettek volna.

[30] A bírságrendelet 2. § (3) bekezdését sértette meg azzal, hogy két, egymással össze nem függő jogsértés szorzóinak összeszorzását jogszerűnek minősítette. Hivatkozott e körben a 23/2014. (VII.15.) AB határozatra. Álláspontja szerint a vonatkozó rendelkezést úgy kell értelmezni, hogy a bírság összegét egymással össze nem függő jogsértések esetén a jogellenes cselekményenként külön kell megállapítani.

[31] Arra az esetre, ha a Kúria nem értene egyet az elsőfokú bíróság jogsértések vonatkozásában tett megállapításaival,

[32] A bírságrendelet 4. melléklet h) pontja esetében a bírság kiszabásához vizsgálni szükséges azt is, hogy terheli-e vétkesség/felróhatóság az állattartót, azonban ennek vizsgálatát a törvényszék elmulasztotta, a bírságot objektívnek tekintette.

[33] Szükséges az iránymutatás abban a kérdésben is, hogy az egyes közigazgatási bírságok esetében milyen szempontok szerint lehet megítélni, hogy a bírság objektív-e. Indokolt az iránymutatás az állatvédelmi bírságok kiszabásának magas száma miatt.

[34] Az Ákr. 81. § megsértését állította az ebösszeírással kapcsolatban, mivel az alperes határozatában az erre vonatkozó bejelentés tartalmát ismertette anélkül, hogy annak elfogadásáról és értékeléséről számot adott volna. A megállapított tényállást nem lehet a bizonyítékok értékelésével helyettesíteni.

[35] Egyidejűleg indítványozta, hogy a Kúria forduljon az Alkotmánybírósághoz a bírságrendelet 2.§ (3) bekezdésének alaptörvény-ellenességének megállapítása iránt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[36] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[37] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[38] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet – a felperes befogadási kérelmében megjelölt indokok mellett – a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi befogadási ok alapján megvizsgálta, és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[40] A felülvizsgálati bíróság mindenekelőtt hangsúlyozza, a befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[41] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a Kp. 117. § (3) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben nem lehet hivatkozni új jogalapra és olyan új tényre, körülményre, amely nem volt az elsőfokú eljárás tárgya. Erre tekintettel a felperes által felhozott új tények és bizonyítékok vizsgálatára a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség.

[42] Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva – Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont – a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt.

[43] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerint a felülvizsgálati kérelem befogadása akkor indokolt, ha a felmerült elvi jogkérdés az egyedi ügyön túlmutató jelentőséggel bír vagy a társadalom szélesebb körére bír jogi hatással. A befogadás viszont ezekben az esetekben is csak akkor lehetséges, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást (Kfv.I.37.471/2023/2., Kfv.II.37.590/2023/2.; Kfv.II.37.596/2023/2.; Kfv.VII.45.059/2023/2.; Kfv.VII.45.115/2023/3.).

[44] E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon. Nem elégséges oka ezért a jogkérdés különleges súlyára, illetve társadalmi jelentőségére alapított befogadás iránti kérelemnek az egyéni jogsérelem megjelölése, mivel annak az individuális tartalom túl sem társadalmi jelentősége, sem különleges súlya nincs. A felvetett jogkérdés jelentőségét, előfordulásának gyakoriságát az adott ügy konkrét paraméterei alapján egyedileg kell meghatározni, amelyben a felek által szolgáltatott adatoknak jelentősége lehet.

[45] Általánosságban az állatvédelmi bírságok kiszabásának száma nem támasztja alá a Kp. 118.§ (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerint a felülvizsgálati kérelem befogadását. A Kúria nem észlelte az ilyen ügyek tömeges számban történő előfordulását sem.

[46] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerint a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti. A kógens, Kp. 117. § (4) bekezdés rendelkezéséből következően ezen befogadási ok fennállását indokolni kell, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében. A Kúria megítélése szerint azonban az állított eljárási jogi jogszabálysértések nem olyanok, amelyek még megvalósulásuk esetén is kihatnának az ügy érdemére, így a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria ezen okból sem találta indokoltnak.

[47] A Kp. 117. § (4) bekezdés második mondata értelmében a 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

[48] A felperes megjelölte a Kúria Kfv.IV.37.263/2024/9. számú ítéletének [36] bekezdését. A hivatkozott ügy tárgya energiaüggyel kapcsolatos döntés felülvizsgálta volt, ellenben a jelen ügy tárgya az állatvédelmi bírság kiszabása. A megjelölt bekezdés az Ákr. bizonyítékok ismertetése az ügyféllel című 76. §-ának értelmezéséről rendelkezik, amellyel kapcsolatos álláspontját az törvényszék kifejtette ítéletében. A hivatkozott kúriai döntés alapjául szolgáló ügy és a jelen per között az ügyszakosság – a tényállások, a jogszabályok és az eldöntendő jogkérdések eltérése miatt – nem áll fenn, ezért a befogadás a Kp. 118.§ (1) bekezdés b) pontjára alapítottan sem indokolt.

[49] A felperes felülvizsgálati kérelme felsőbbbírósági iránymutatást igénylő kérdést nem vetett fel, ezért a Kúria a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatására nem látott indokot.

[50] Az Alkotmánybíróság előtti eljárás kezdeményezése sem támasztja alá a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[51] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdés alapján megtagadta.

[52] A felperes által előterjesztett azonnali jogvédelem iránti kérelemről a Kp. 119.§ (2) bekezdésére figyelemmel, a befogadás hiányában a Kúriának nem kellett döntenie.

Az alkalmazott jogszabályok

[53] Kp. 118. § (1) és (2) bekezdés

A döntés rövid tartalma

[54] *Miután a felülvizsgálati kérelemben a felperes felsőbbbíróági iránymutatást igénylő kérdést nem vetett fel, így a rendkívüli jogorvoslati eljárás nem indokolt.*

Záró rész

[55] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja szerint felülvizsgálatnak nincs helye.

[56] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadása tárgyában a Kp. 118. § (2) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül, tanácsban határozott.

Budapest, 2025. augusztus 4.

Dr. Sperka Kálmán s. k.

a tanács elnöke Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s. k.

előadó bíró

Dr. Bérces Nóra s. k.

bíró

Kúria
III.Kfv.37.538/2025/2

8

Dr. Farkas Katalin s. k.

bíró

Dr. Kovács András s. k.

bíró

A kiadmány hitelél:
tisztviselő